

עין משפט
נר מצוה
מ א ב ד יי ס י א ס
חיות ה' א"ה סג
פסוק מה טובי' א"ה ס
ס י"ו ט"ו ב

האישה נקנית

פרק ראשון קידושין

קידושין

מסורת הש"ס

אחרי אצטרך קרא (לקמן 77 ת) למימר מכסף מקנתו שאני נקנה בתורת טבאה וכלים דהיינו חליפין מיפוק ליה דלתיקש עבד עברי לעבדיה דמינה גמיינן לקמן (77 יד) דעבד עברי נקנה בכסף והעבד היה הוקשה לאשה דכתיב אם אחרת יקח לו הקשה הכתוב

לאחרת כדילפי' מה אחרת בשטר וי"ל דכתיב קניין גמרינן מהקשה ולא מייעוט קניין דכ"ג אמרינן בפרק כל הכשר (חולין 77 ק"ו) תלמי קראי כתיבי בדס מד לאפיקי מתת וחד למצוטי מעמליה וחד משומאה ובפ"ג ב"ש (נחמ"ס 77 מה) יליף טתיר חילול חילול משומאה וח"כ אמאי לריבי תרי קראי חד לטתיר וחד לעומאה"אלא לכו מאוס דלא נאמר גזירה שיה דחילול להקל אלא להחמיר: וואין דבר אחר כותיה ואל"ס תהא אמה העבדית ואל"ס בחליה מק"ו דיבמה מהאי ק"ו גופה ואין לומר אשה טוביה דמה לאשה שכן אינה יולאה בכסף תלמי בחמה וי"ל דה"ל שפחה כעניתי טוביה דיואלה בכסף ואין יולאה בחליה וח"ל היא גופה חייבי בהאי ק"ו דמיפוק בחליה וי"ל דלילא למיפקר מה ליבמה שיואלה במיתה היבס ולכן יולאה בחליה תלמי בשפחה כעניתי שכן אינה יולאה במיתה ארון לכן אינה יולאה בחליה וח"ל ח"כ הכי נימא שפחה כעניתי טוביה איכא למיפקר מה לשפחה כעניתי שכן אינה יולאה במיתה ארון (ה) תלמי בחמה העבדית וי"ל דעשה יוכיח מאשה ומשפחה כעניתי דכי פרסת מה לשפחה כעניתי שכן אינה יולאה במיתה ארון אשה טוביה שיואלה במיתה הבעל ואינה יולאה בחליה מה לאשה שכן אינה יולאה בכסף שפחה כעניתי טוביה:

האב ואח"כ בבתי וכו'. מפריש בירושתו שיש לו זכות

בביאה שנתקן לו סכר לקדם בבחי' הא ע"כ לא אצטרך קרא אלא לומר שכן לאב דהא דמקדשה בכסף גמר קידה קמה עשרון וי"ל דמ"מ מותר לא לאמר שכן של אב אם אין משמעות דקרא דלקמן במשקל אחר"י דתי חרי קראי לריבי: ו**אימא** ה"מ קטנה. לע"ג דקרא חיירי בעננה דכתיב (דברים 22) וסקלוה ועוד דמילואי סס רע על הקטנה פטור מ"מ וי"ל דה"ק את בתי נתתי לאיש הוה כשהיה קטנה ועתה היא גדולה וח"ל הא לקטנה לא אצטרך קרא דהשתא זבוי מוצין לה כסף קידושין מבעיה דכ"ג אמרי' גבי מעשה ידיה בפרק עננה שנתפחה (כתובות 77 מ.) וי"ל דלא דמי דבני מעשה ידיה ניחא כי כשחברה מוכר מעשה ידיה שרי למלאכה נמכרת אבל קידושין לא שייכא במכר אע"פ שיכול לעדה היינו בכסף שנמכרה אבל בקידושיה משא לא מניע שום זכות לאב וח"ל הא אמרינן בפרק עננה (ע) שמעשה הבת לאב מוחבי ליה רחמנא למימסרה לחופה אע"פ שמצולה ממלאכה ופירס ההס בוקטורס דוכי ליה רחמנא מדכתיב את בתי נתתי לאיש דמשמע כל נתינת אפילו לחופה ומאי ראהי אימא ה"מ קטנה לא כדאמר הכא וי"ל דהאי קרא את בתי נתתי ע"כ איירי בעננה כדפרישתי וכו' דלענין קידושין וכל לפרש את בתי נתתי בחיפה ח"ל לפרש אלא בעננה דאי בקטנות ח"ל היתה בשואה כשזינתה ודיעה במקל ולא בסקילה דעל זנת של קטנה לא מייחיבה: ו**ב"ר** הווא נילף מבוסת ופגס. סימה היכי בעי למימר נילף קידושין מבוסת ופגס הא בוסת ופגס גופה לא ידענין שכן לאב אלא מקידושין דאמר בסוף אלו ענרות (כתובות 77 מ.) דאי בעי מסר לה למנוול ומוכה שחין וכ"ל דמ"מ מיהא דאי בעי מסר לה בוסת זה אף בענרות ח"ל גם כשהיה בגורת יהא בוסת ופגס של אב מהאי טעמא וי"ל דלא דמי בגורת לענרות דכי לא ילפינן מניה ח"ל ענין הא ילפינן שלא ימשך כח האב אלא ימי גנרות כי הוה דלקמן ומה סימנין שאין מויליין מרשות אב מויליין מרשות ארון בגרות שמויליה כו' ומנא לן הא דבגרות מוילי מרשות אב לקידושין וכל דבר אי לאו דילפינן מהפטר גרים מיהו לא נהירא כיון דבעטמא תלמי מלוא דאי בעי מסר לה בקטנות כד שייך דבר וכו' לגבות כמו לעגרה לכן י"ל לעלי ואימא ה"מ קטנה לומר קטנה שייך לעשות אוהו ק"ו דהשתא אביה מקבל קושי איהי תשקול כספי ארון לה כלל יד לקדם עלמה אבל עגרה ליה יד חיירי תקדיש נפשה ותשקול כספי ארון קושי לה יד לקדם עלמה יהיו הקידושין שלה אבל אמת הוא שגם כשהיא גערה אביה יכול לקדשה וכשאביה מקדשה אז יהיו הקידושין שלו והשתא ניחא קושיא דלעלי דקרא חיירי כשקדשה אביה וההס יליף בוסת ופגס מקידושין שע"י אביה שהס של אביה והכא ה"ק וכו' סימא נילף מבוסת ופגס שע"י עלמה שיהא של אביה מבוסת ופגס כי ודחי מקדושי אביה ליכא למילפיהו שאלו על ידיה לגמרי הם אבל מחליה הוה יליף בוסת ופגס שאינו על ידי מקדושי אביה וכתר הכי איכא למילף מה שהוה על ידי אביה יעלה

לא מקניא נפסו. דגנאי הוא לה הלך כמיל לה לחרות חליפין בקדושין ואפילו בכלי שיש בו שיה פרומה אי יהיב לה כלשן חליפין עד דיהיב לה בתורת לשון קנין או קידה או קידושין: **מס יבמס** שאינן יולאה בעט. דילפי' לקמן בהאי דקדוין (77 יד) כתיב לה תורה אור ולא ליבמה: **בכסף מגנל**. הכא עיקר

ולעלי (77 ג) אב גררה נקייט ליה לתרויל לשון קנין דמתני': **וכלי** בכמו. שהכסף יהיה שלו והוא מקבל השטר והוא מוסרה ליבאה על כרחיה לשם קידושין בעורה נערה: **מגנל**. הגך תרתי דמקניא בכסף כדקתני מתני' ומגנל שהכסף זכאי בו כדקתני ההס: **ויאלה מס**. גבי אמה העבדית הוילת מרשות ארון בסימני גענות ומני' למיכתב ויאלה מס' ולא בעי' לין כסף אלא למידרש ביה לין כסף לארון זה שיואלה ממנו אבל יש כסף לארון אחר כשיואלה ממנו: **ואימא לנידס** הוה הכי כסף דהא לא כתיב לין לו כסף דתידוק מינה לין כסף לארון זה כו' אלא הכי דוק מינה לין כסף בליאה זו אבלי יש כסף בליאה אחרת ועלום לדיניה: **ואיסי** מקול כספא. בתמיה אפשר

שעל מס ויהו הכתוב קבלת קדושיה: **ואימא ס"מ**. דוכי ביה לקבלם בקטנה שאין לה יד ללאו ביה דעה היא ואתי' דקרא דמולוי סס רע בעננה כתיב דכתיב (דברים 22) ונתתו לאבי הנערה לעולם דקדשה כהויה בקטנות: **אבל נערה דאיס** לסידי. משביאה שתי ענרות גדולה לכל דבר לכל עונשין ולמזון שמקדשה מקח וממכרה ממכר אימי קודים נפשה כו': **בנעורי** בוס אביה הכי דריש לה כל זמן שבנעוריה היא של אביה דכל שבה הבא לה לאביה הוא: **לאפס**. קרא יחירא הוא ודריש ליה בתי חרי היא לו כאלמה ובבתי גערה אשמעי' דאי בקטנה לא יעלה

לא מקניא נפשה מיינא דסיפאן (למעוטי מאי) למעוטי חליצה, סד"א תיתי בקי' מיבמה: *מה יבמה שאינה יוצאה בגט יוצאה בחליצה, או שיוצאה בגט אינו דין שיוצאה בחליצה, קמ"ל, ואימא ה"מ אמר קרא ספר"דינסי כריחות" ספר כורתה ואין דבר אחר כורתה: בכסף; מגנל, ותו, הא דתנן: **האב זכאי בבתי בקדושיה בכסף בשטר ובביאה מגנל** דמיקניא בכסף, וכסף דאביה הוה אמר רב: **תורה אור רב דאמר קרא יוצאה חנם: אין - בכסף - אין כסף לארון זה אבל יש כסף לארון אחר ומאי ניהו אב, ואימא לדידה? הכי השתא אביה מקבל קידושיה דכתיב: את בתי נתתי לאיש הוה ואידי שקלה: כספא ואימא ה"מ קטנה ליה יד לקבל קידושין אבל נערה דאית לה יד לקבל קידושין תקדיש אידי נפשה ותשקול כספא? **אמר קרא** בניעוריה בית אביה - כל שבה נעורים לאביה, ואימא הא דאמר רב הונא אמר רב *כנין שמעשה הבת לאב שנאמר וכו' ימכור איש את בתו לאמה מה אמה מעשה ידה לרבה יאף בת נמי מעשה ידה לאביה תיפוק ליה מבעוריה בית אביה אלא ברפ"ת נדרים הוה דכתיב ה"מ בהפטר נדרים הוה דכתיב, וכו' ילף מיניה למינא מאיסורא לא ילפינן וכו' תימא נילף מקנסא מינא מקנסא לא ילפינן וכו' נילף מבושת ופגס? שאני בושת ופגס דאביה שייך בגוייהו: **אלא** מסתברא דכי קא ממועט יציאה**

על מס ויהו הכתוב קבלת קדושיה: **ואימא ס"מ**. דוכי ביה לקבלם בקטנה שאין לה יד ללאו ביה דעה היא ואתי' דקרא דמולוי סס רע בעננה כתיב דכתיב (דברים 22) ונתתו לאבי הנערה לעולם דקדשה כהויה בקטנות: **אבל נערה דאיס** לסידי. משביאה שתי ענרות גדולה לכל דבר לכל עונשין ולמזון שמקדשה מקח וממכרה ממכר אימי קודים נפשה כו': **בנעורי** בוס אביה הכי דריש לה כל זמן שבנעוריה היא של אביה דכל שבה הבא לה לאביה הוא: **לאפס**. קרא יחירא הוא ודריש ליה בתי חרי היא לו כאלמה ובבתי גערה אשמעי' דאי בקטנה לא יעלה

על מס ויהו הכתוב קבלת קדושיה: **ואימא ס"מ**. דוכי ביה לקבלם בקטנה שאין לה יד ללאו ביה דעה היא ואתי' דקרא דמולוי סס רע בעננה כתיב דכתיב (דברים 22) ונתתו לאבי הנערה לעולם דקדשה כהויה בקטנות: **אבל נערה דאיס** לסידי. משביאה שתי ענרות גדולה לכל דבר לכל עונשין ולמזון שמקדשה מקח וממכרה ממכר אימי קודים נפשה כו': **בנעורי** בוס אביה הכי דריש לה כל זמן שבנעוריה היא של אביה דכל שבה הבא לה לאביה הוא: **לאפס**. קרא יחירא הוא ודריש ליה בתי חרי היא לו כאלמה ובבתי גערה אשמעי' דאי בקטנה לא יעלה

על מס ויהו הכתוב קבלת קדושיה: **ואימא ס"מ**. דוכי ביה לקבלם בקטנה שאין לה יד ללאו ביה דעה היא ואתי' דקרא דמולוי סס רע בעננה כתיב דכתיב (דברים 22) ונתתו לאבי הנערה לעולם דקדשה כהויה בקטנות: **אבל נערה דאיס** לסידי. משביאה שתי ענרות גדולה לכל דבר לכל עונשין ולמזון שמקדשה מקח וממכרה ממכר אימי קודים נפשה כו': **בנעורי** בוס אביה הכי דריש לה כל זמן שבנעוריה היא של אביה דכל שבה הבא לה לאביה הוא: **לאפס**. קרא יחירא הוא ודריש ליה בתי חרי היא לו כאלמה ובבתי גערה אשמעי' דאי בקטנה לא יעלה

על מס ויהו הכתוב קבלת קדושיה: **ואימא ס"מ**. דוכי ביה לקבלם בקטנה שאין לה יד ללאו ביה דעה היא ואתי' דקרא דמולוי סס רע בעננה כתיב דכתיב (דברים 22) ונתתו לאבי הנערה לעולם דקדשה כהויה בקטנות: **אבל נערה דאיס** לסידי. משביאה שתי ענרות גדולה לכל דבר לכל עונשין ולמזון שמקדשה מקח וממכרה ממכר אימי קודים נפשה כו': **בנעורי** בוס אביה הכי דריש לה כל זמן שבנעוריה היא של אביה דכל שבה הבא לה לאביה הוא: **לאפס**. קרא יחירא הוא ודריש ליה בתי חרי היא לו כאלמה ובבתי גערה אשמעי' דאי בקטנה לא יעלה

על מס ויהו הכתוב קבלת קדושיה: **ואימא ס"מ**. דוכי ביה לקבלם בקטנה שאין לה יד ללאו ביה דעה היא ואתי' דקרא דמולוי סס רע בעננה כתיב דכתיב (דברים 22) ונתתו לאבי הנערה לעולם דקדשה כהויה בקטנות: **אבל נערה דאיס** לסידי. משביאה שתי ענרות גדולה לכל דבר לכל עונשין ולמזון שמקדשה מקח וממכרה ממכר אימי קודים נפשה כו': **בנעורי** בוס אביה הכי דריש לה כל זמן שבנעוריה היא של אביה דכל שבה הבא לה לאביה הוא: **לאפס**. קרא יחירא הוא ודריש ליה בתי חרי היא לו כאלמה ובבתי גערה אשמעי' דאי בקטנה לא יעלה

על מס ויהו הכתוב קבלת קדושיה: **ואימא ס"מ**. דוכי ביה לקבלם בקטנה שאין לה יד ללאו ביה דעה היא ואתי' דקרא דמולוי סס רע בעננה כתיב דכתיב (דברים 22) ונתתו לאבי הנערה לעולם דקדשה כהויה בקטנות: **אבל נערה דאיס** לסידי. משביאה שתי ענרות גדולה לכל דבר לכל עונשין ולמזון שמקדשה מקח וממכרה ממכר אימי קודים נפשה כו': **בנעורי** בוס אביה הכי דריש לה כל זמן שבנעוריה היא של אביה דכל שבה הבא לה לאביה הוא: **לאפס**. קרא יחירא הוא ודריש ליה בתי חרי היא לו כאלמה ובבתי גערה אשמעי' דאי בקטנה לא יעלה

על מס ויהו הכתוב קבלת קדושיה: **ואימא ס"מ**. דוכי ביה לקבלם בקטנה שאין לה יד ללאו ביה דעה היא ואתי' דקרא דמולוי סס רע בעננה כתיב דכתיב (דברים 22) ונתתו לאבי הנערה לעולם דקדשה כהויה בקטנות: **אבל נערה דאיס** לסידי. משביאה שתי ענרות גדולה לכל דבר לכל עונשין ולמזון שמקדשה מקח וממכרה ממכר אימי קודים נפשה כו': **בנעורי** בוס אביה הכי דריש לה כל זמן שבנעוריה היא של אביה דכל שבה הבא לה לאביה הוא: **לאפס**. קרא יחירא הוא ודריש ליה בתי חרי היא לו כאלמה ובבתי גערה אשמעי' דאי בקטנה לא יעלה

ת"ל מ"ו (וכ"ס גמ' א') [לקמן יד.] [לקמן יד. סוכה כד:] ספרי פרשה כי תבא נעון כה: ודף כג. כתובות מז: ודף סה: [לקמן י"א] מסתפאה דמטוה ס"ב

[לקמן יד. סוכה כד:] ספרי פרשה כי תבא נעון כה: ודף כג. כתובות מז: ודף סה: [לקמן י"א] מסתפאה דמטוה ס"ב

[לקמן יד. סוכה כד:] ספרי פרשה כי תבא נעון כה: ודף כג. כתובות מז: ודף סה: [לקמן י"א] מסתפאה דמטוה ס"ב

[לקמן יד. סוכה כד:] ספרי פרשה כי תבא נעון כה: ודף כג. כתובות מז: ודף סה: [לקמן י"א] מסתפאה דמטוה ס"ב

[לקמן יד. סוכה כד:] ספרי פרשה כי תבא נעון כה: ודף כג. כתובות מז: ודף סה: [לקמן י"א] מסתפאה דמטוה ס"ב

[לקמן יד. סוכה כד:] ספרי פרשה כי תבא נעון כה: ודף כג. כתובות מז: ודף סה: [לקמן י"א] מסתפאה דמטוה ס"ב

[לקמן יד. סוכה כד:] ספרי פרשה כי תבא נעון כה: ודף כג. כתובות מז: ודף סה: [לקמן י"א] מסתפאה דמטוה ס"ב

[לקמן יד. סוכה כד:] ספרי פרשה כי תבא נעון כה: ודף כג. כתובות מז: ודף סה: [לקמן י"א] מסתפאה דמטוה ס"ב

[לקמן יד. סוכה כד:] ספרי פרשה כי תבא נעון כה: ודף כג. כתובות מז: ודף סה: [לקמן י"א] מסתפאה דמטוה ס"ב

[לקמן יד. סוכה כד:] ספרי פרשה כי תבא נעון כה: ודף כג. כתובות מז: ודף סה: [לקמן י"א] מסתפאה דמטוה ס"ב

[לקמן יד. סוכה כד:] ספרי פרשה כי תבא נעון כה: ודף כג. כתובות מז: ודף סה: [לקמן י"א] מסתפאה דמטוה ס"ב

[לקמן יד. סוכה כד:] ספרי פרשה כי תבא נעון כה: ודף כג. כתובות מז: ודף סה: [לקמן י"א] מסתפאה דמטוה ס"ב

[לקמן יד. סוכה כד:] ספרי פרשה כי תבא נעון כה: ודף כג. כתובות מז: ודף סה: [לקמן י"א] מסתפאה דמטוה ס"ב

[לקמן יד. סוכה כד:] ספרי פרשה כי תבא נעון כה: ודף כג. כתובות מז: ודף סה: [לקמן י"א] מסתפאה דמטוה ס"ב

[לקמן יד. סוכה כד:] ספרי פרשה כי תבא נעון כה: ודף כג. כתובות מז: ודף סה: [לקמן י"א] מסתפאה דמטוה ס"ב

[לקמן יד. סוכה כד:] ספרי פרשה כי תבא נעון כה: ודף כג. כתובות מז: ודף סה: [לקמן י"א] מסתפאה דמטוה ס"ב